

Вже гуляють третю добу,
день і ніч гуляють,
і музики вже втомились,
спочину не мають.

«Пийте, скачте, лебедики!» —
господар мовляє;
часом собі в коло піде,
гучно заспіває.

«Заграй мені, музиченько,
ще одну добоньку!
Потанцюють, погуляють, —
Підеш додомоньку.

На здоровля та на щастя,
на многая літа
моїм дітям грай, музико,
грай на щасні літа!

Як виграєш щастя-долю,
в шовки уберу тя,
обдарую сріблом-злотом,
медом упою тя!»

Грає скрипка, тирликає,
басистий басує,
який-такий грошик кине
та далі танцює.

Молодиця, мов та краля,
квітчана гарненько, —

мов зіронька, мов ягідка,
сіяє личенько.

Довгомостиска,
в грудні. 1895

Вперше надруковано в збірці Олександра Козловського «Мирти і кипариси», Львів, 1905.
Текст наводиться за збірником [Олександр Козловський. Поезії](#). — Бібліотека поета.
Радянський письменник. — Київ, 1966